

Раз на тиждень

Василь Стус

Раз на тиждень
Вони викопуються з землі,
з нірки, сизої од самотності,
і збираються разом.
Кожен кріт уявляє себе людиною,
забуваючи, що він кріт,
але забувши, який він кріт,
йому важко уявити себе людиною.
І тоді вони силують себе,
щоб пригадати небо над головою,
уявляють світанні кольори
ніч вечір дощові хмари
поки стає важко й помітити
що неба небо
розточене по нірках
сховалось під землею
їхня натура
стає кожному за найбільший тягар
важчий за землю
що провисла над головою
важчий за оскарження зниклого неба
важчий за існування
іншими днями
вони почуваються щасливими
і тоді їх виповнює
тьмяна радість
і тоді заклопотані
І
вони забувають
що на їхніх відгодованих спинах
тримається земна і небесна твердь
Обидві тверді існують упереміш
і вони просто не помічають жодної
Але мученики свого щастя
кроти потребують забутого горя
мовби повітря
це допомагає травленню

і раз на тиждень
кроти викопуються з землі.